

informace z brněnské farnosti sv. Jana Nepomuckého

NEPOMUK

27. květen 2018

ročník XXIV.

číslo 153

„Člověk, který doufá v Boha a spoléhá se na něj,
je jako strom, který zapustil své kořeny u vody.
Nestrachuje se, nepřestává nést ovoce.“

Jr 17,7-8

ÚVODNÍ SLOVO *otce Pavla*

Vážení přátelé,

slavnost Soslání Ducha Svatého je potvrzením a završením Ježíšova velikonočního tajemství. Od chvíle, kdy Boží Duch v síle větru a moci ohně naplnil společenství modlících se učedníků a apoštolů, tuto pestrou směsici mužů a žen rozmanitých povolání, nastává doba církve, doba Ducha Svatého. Bůh je v moci svého Ducha stále přítomný ve svém společenství. Se stále stejnou silou jak za dob prvotní církve. A každý z nás na své cestě k Bohu zakoušíme tuto Boží moc.

Každodenně se snažíme, někdy v chaosu okolního světa, obracet se k Bohu, čerpat sílu z jeho darů, a tak s Boží pomocí přetvářet svá srdce i svůj život.

Boží Duch také vede pastýře církve, a tak je dobré i jim naslouchat. Chci vám nabídnout několik myšlenek z apoštolské exhortace papeže Františka Gaudete et exultate /Radujte se a jásejte/, která vyšla letos v den slavnosti svatého Josefa. Hlavním tématem je každodenní cesta ke svatosti, tedy téma aktuální pro každého z nás. Kompletní pracovní překlad je na stránkách vatikánského rozhlasu.

Pavel Opatřil, farář

Uzávěrka příštího čísla bude 19. srpna 2018!

farnost@farnostliskovec.cz

NEPOMUK informace z farnosti Starý Lískovec a Bohunice

Redakce: Magdaléna Dvořáčková, Petra Horáková, Lubomír Janda, Pavel Opatřil
Sazba a příprava pro tisk: Magdaléna Dvořáčková **Úvodní foto:** Magdaléna Dvořáčková

Adresa redakce: El. Přemyslovny 27, 625 00 Brno **Tel.:** 547 246 575

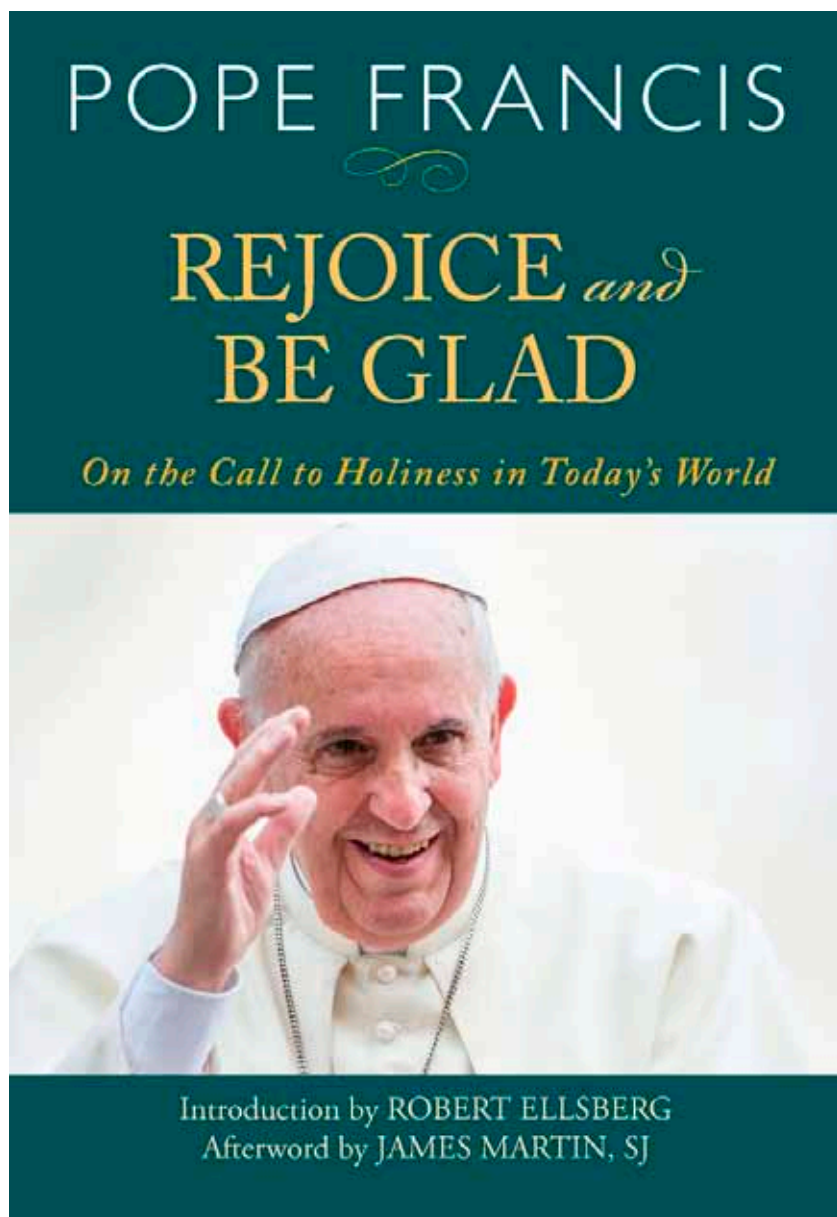
Web: www.farnostliskovec.cz **E-mail:** farnost@farnostliskovec.cz

Vyšlo: 27. 5. 2018 **Neprodejné!** Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

*Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků.
Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!*

GAUDETE ET EXSULTATE:

NOVÁ APOŠTOLSKÁ EXHORTACE PAPEŽE FRANTIŠKA ZVE KE SVATOSTI

Ve své třetí apoštolské exhortaci (předcházely jí *Evangelii gaudium* a *Amoris laetitia*) reflektuje papež František povolání ke svatosti a jak můžeme na tuto výzvu odpovědět v dnešním moderním světě. „Mým skromným cílem je návrh praktického způsobu, jak v dnešní době odpovědět na povolání ke svatosti,“ píše v úvodu listu papež František.

Exhortace *Gaudete et exsultate* je rozdělena do pěti kapitol a začíná meditací nad její výzvou. Svatý otec pak dále promýšlí dva „rafinované nepřátele svatosti“, za které považuje současný gnosticismus a pelagianismus.

Hlavní myšlenkou exhortace je, že svatost znamená následování Ježíše. Ve třetí kapitole se papež František zamýšlí nad tím, co člověk musí udělat, aby byl dobrým křesťanem. Odpověď je podle něj jasná – každý musí udělat po svém to, co nám říká Ježíš v Kázání na hoře.

Avšak jestliže nám blahoslavenství ukazují, jak vypadá svatost, tak nám evangelium také dává určitá kritéria, podle kterých budeme posuzováni: *„Hladověl jsem a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste se mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“* (Matouš 25,35–36)

Čtvrtá kapitola exhortace je zasvěcená „určitým aspektům povolání ke svatosti“, které papež František považuje v dnešním světě za obzvláště významné: patří mezi ně houževnatost, trpělivost a pokora; radost a smysl pro humor; odvaha a nadšení, svatost v pospolitosti; neustálá modlitba.

Nakonec papež František navrhuje, jak prakticky žít povolání ke svatosti. *„Život křesťana je neustálý boj. Potřebujeme sílu a odvahu, abychom odolali ďábelským pokušením a hlásali evangelium.“*

V poslední kapitole mluví Svatý otec o důležitosti „boje“ a „bdělosti“ a vyzývá nás, abychom využívali dar rozlišování, „což je více než nezbytné“ ve světě, který se nás tak často snaží odradit od naslouchání hlasu Pána. *„Je mojí nadějí, že tento list pomůže církvi, aby znovu obnovila touhu po svatosti,“* uzavírá exhortaci papež František.

(Zdroj: Tiskové středisko Svatého stolce, Vatican News)

Gaudete et exsultate, aneb co mě oslovilo při prvním čtení tohoto textu

/číslování odstavců odpovídá originálnímu textu/

1. „Radujte se a jásejte“ (Mt 5,12) – říká Ježíš těm, kdo jsou pronásledováni nebo ponižováni kvůli Němu. Pán žádá všechno a nabízí pravý život, štěstí, pro které jsme byli stvořeni. Chce nás mít svatými a neočekává, že se spokojíme s průměrnou, ředěnou a nekonzistentní existencí.

KAPITOLA I. POVOLÁNÍ KE SVATOSTI

23. Je to silná výzva pro nás všechny. Také ty potřebuješ pojmout celek svého života jako poslání. Zkus to nasloucháním Bohu v modlitbě a rozpoznáním znamení, která ti nabízí. Stále se ptej Ducha, co od tebe Ježíš očekává v jednotlivých chvílích tvého poslání. Dovol mu, aby v tobě vytvořil osobní tajemství odrážející Ježíše Krista v dnešním světě.

32. Neměj strach ze svatosti. Neodejme ti síly, život a radost. Zcela naopak, protože se staneš tím, kým tě zamýšlel Otec, když tě stvořil, a budeš věrný svému vlastnímu bytí. Závislost na Něm nás osvobozuje od otroctví a přivádí k uznání naší důstojnosti.

KAPITOLA II. DVA SUBTILNÍ NEPŘÁTELE SVATOSTI

Noví pelagiáni

57. Jsou ještě křesťané, kteří jdou po jiné cestě, usilují totiž o ospravedlnění svými silami. Jdou cestou adorování lidské vůle a svojí schopnosti, která se stává egocentrickým a elitářským sebezalíbením, jež postrádá pravou lásku. Projevuje se mnoha zdánlivě odlišnými postoji: posedlostí zákonem, okouzlením z vystavování sociálních a politických výdobytků, okázalou péčí o liturgii, věrouku a prestiž církve, vychloubáním se správou praktických záležitostí, přitažlivostí ke svépomocným dynamikám a sebeztažné realizaci. Do tohoto někteří křesťané investují svoji energii a čas, místo aby se nadchnuli pro sdílení krásy a radosti evangelia a hledali vzdálené v nezměrných zástupech žíznících po Kristu (srov. Evangelii gaudium, 95).

58. Častokrát se v rozporu s vnuknutím Ducha církve stává muzejním exponátem či vlastnictvím nemnohých. K tomu dochází, když některé skupiny křesťanů přikládají přehnanou důležitost dodržování určitých norem, obyčejů a stylů. Tímto způsobem se často redukuje a potlačuje evangelium, jemuž se tak odnímá okouzlující jednoduchost a chuť. Možná jde o subtilní formu pelagianismu, protože se zdá, že podmaňuje život milosti lidským strukturám. Týká se to skupin, hnutí i komunit, a vysvětluje to, proč častokrát začínají intenzivním životem v Duchu, ale potom zkamení... nebo se zkazí.

KAPITOLA III. V MISTROVĚ SVĚTLE

„Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.“

75. Svět nám nabízí opak: zábavu, potěšení, rozptýlení, povyražení, a říká nám, že to je to, co činí život dobrým. Světák ignoruje a dívá se jinam, když se vyskytnou problémy nemoci či bolesti v rodině či jeho okolí. Svět nechce plakat. Raději bolestné situace ignoruje, zastírá a skrývá. Vynakládá se mnoho energie na útek před situacemi, ve kterých se vyskytuje utrpení, a to v domněnání, že lze ututlat realitu, ve které nikdy, nikdy nemůže chybět kříž.

„Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.“

87. Toto blahoslavenství nás přivádí k zamyšlení nad četnými a opakujícími se válkami. Pro nás je dosti obvyklé, že zapříchujeme války nebo přinejmenším nedorozumění. Například, když něco o někom slyším a jdu to povědět druhému, možná v poněkud rozšířenější verzi. A když dokážu způsobit ještě větší škodu, zdá se mi, že jsem dosáhnul většího zadostiučinění. Svět tvořený tlachy těch, kteří se věnují kritizování a ničení, nebuduje mír. Tito lidé jsou spíše nepřáteli pokoje a v žádném případě nejsou blahoslavení. (Nactiutrhaní a pomlouvání jsou jako teroristický čin: odpálí se bomba, která

devastuje, zatímco atentátník odchází, šťastný a spokojený. To je něco zcela jiného než šlechtnost toho, kdo si přijde promluvit tváří v tvář, klidně a upřímně, a smýšlí o druhém dobře.)

88. Rozsévát pokoj kolem nás – to je svatost.

Z věrnosti k Mistrovi

96. Být svatými proto neznamená pást se očima na domnělé extázi.

Nejmilejší bohoslužba

104. Mohli bychom si myslet, že oslavujeme Boha jen bohoslužbou a modlitbou anebo jen dodržováním některých etických norem – je pravda, že primát náleží vztahu k Bohu – a zapomínáme, že kritérium hodnocení našeho života, je především to, co jsme učinili druhým. Modlitba je cenná, pokud živí každodenní prokazování lásky. Naše bohoslužba je milá Bohu, když mu přinášíme předsevzetí velkodušného života a dovolujeme, aby se Boží dar, který v ní přijímáme, projevil v odevzdanosti bratřím.

KAPITOLA 4: NĚKOLIK CHARAKTERISTIK SVATOSTI V NYNĚJŠÍM SVĚTĚ

110. V širokém rámci svatosti, jak ji podávají blahoslavenství a Mt 25,31–46, bych rád poukázal na některé charakteristiky či duchovní výrazy, jež jsou podle mého soudu nezbytné pro porozumění životnímu stylu, ke kterému nás volá Pán. Nezdržím se výkladem prostředků posvěcování, které známe: různé metody modlitby, drahocenné svátosti eucharistie a smíření, přinášení obětí, různé formy zbožnosti, duchovní vedení a mnohé jiné. Poukáži jenom na některé aspekty povolání ke svatosti, jež, doufám, zaznějí znovu zvláštním způsobem.

111. Charakteristiky, které chci ozřejmit, nejsou úplným výčtem modelů svatosti, ale zachycují pět velkých projevů lásky k Bohu a k bližnímu, jež považuji za obzvláště důležité vzhledem k určitým rizikům a omezením dnešní kultury, v níž se projevuje nervózní a vznětlivá úzkostlivost, která nás rozptyluje a oslabuje; negativita a smutek; pohodlná, konzumní a sobecká omrzlost; individualismus a četné formy falešné spirituality, jež nevedou k setkání s Bohem a dominují nynějšímu religióznímu trhu.

126. Radost je zpravidla doprovázena smyslem pro humor, což je evidentní např. u sv. Tomáše Mora, u sv. Vincence de Paul či sv. Filipa Neriho. Rozmrzelost není znamením svatosti: „Vzdal starost ze svého srdce“ (Kaz 11,10). Je toho tolik, co nám Pán „hojně poskytuje k užívání“ (1 Tim 6,17), takže někdy je smutek spojen s nevděčností a uzavřeností v sobě, až ztrácíme schopnost uznání Božích darů. (Doporučuji modlitbu sv. Tomáše Mora: »Dopřej mi chuť k jídlu, Pane, a také něco, co bych jed, dej mi zdravé tělo, Pane, a nauč mě s ním zacházet. Dej mi zdravý rozum, Pane, ať vidím dobro kolem nás, ať se hříchem nevydělám a napravit jej umím včas. Dej mi mladou duši, Pane, ať nenaříká, nereptá, dej, ať neberu moc vážně své pošetilé malé já. Dej mi, prosím, humor, Pane, a milost, abych chápal vtip, ať mám radost ze života a umím druhé potěšit. Amen.«).

137. Zvyk nás svádí a tvrdí, že nemá smysl snažit se něco měnit a že v dané situaci nelze nic dělat, protože to vždycky tak bylo a šlo to také. Ze zvyku již nečelíme zlu a dovolujeme věcem, aby se děly, jak se dějí, anebo jak někdo rozhodl, aby se děly. Dovolme tedy Pánu, aby nás přišel probudit, otrást námi v naší apatii a vysvobodit z netečnosti! Nedůvěřujeme zvykovosti, dobře otevřme oči a uši, a zejména srdce, abychom se dali pohnout tím, co se děje kolem nás, jakož i voláním živého a působivého Slova Vzkříšeného.

138. Táhnou nás příklady mnoha kněží, řeholnic, řeholníků a laiků, kteří se věnují zvěstování a službě s velikou věrností, často s nasazením života a určitě na úkor svého pohodlí. Jejich svědectví nám připomíná, že církev nepotřebuje tolik byrokratů a funkcionářů, nýbrž nadšených misionářů, stravujících se zápallem sdílet pravý život. Svatí překvapují a zaskakují, protože jejich život nás volá, abychom vyšli z poklidné a uspávající průměrnosti.

139. Prosme Pána o milost, abychom neváhali, až nás Duch pobídne učinit krok vpřed; prosme o apoštolskou odvahu předávat evangelium druhým a nečinit ze svého života muzeum vzpomínek. V každé situaci dovolme Duchu svatému, aby nám umožnil rozjímat o dějinách v perspektivě zmrtvýchvstalého Ježíše. Tak bude moci církev namísto ochabování kráčet vpřed přijímáním Pánových překvapení.

Bez ustání v modlitbě

147. Nakonec, byť se to zdá samozřejmé, připomeňme, že svatost je tvořena habituální otevřeností vůči transcendenci, jež se vyjadřuje modlitbou a adorací. Světec je člověkem modlitby, který potřebuje komunikovat s Bohem. Je tím, kdo nesnáší neprodyšnou uzavřenost imanence tohoto světa, a uprostřed svého snažení a sebedarování dýchá pro Boha, vychází ze sebe chválami a rozšiřuje vlastní hranice kontemplaní Pána. Nevěřím ve svatost bez modlitby, i když nemusí být nutně dlouhá anebo intenzivně procítěná.

152. Nechápejme však, prosím, modlitební ztišení jako únik, který popírá svět kolem nás.

157. Setkání s Ježíšem v Písmu nás vede k eucharistii, kde Slovo dosahuje maximální účinnosti, protože je reálnou přítomností Toho, který je živým Slovem. Jediné Absolutno tam přijímá největší úkon klanění, který lze na tomto světě projevit, protože se v něm obětuje sám Kristus. A když jej svátostně přijímáme, obnovujeme s Ním svoji smlouvu a dovolujeme mu, aby stále více uskutečňoval svoje proměňující působení.

KAPITOLA 5: BOJ, BDĚNÍ A ROZLIŠOVÁNÍ

Bdělí a důvěřující

162. Slovo nás výslovně vybízí „čelit ďáblovým nástrahám“ (Ef 6,11) a hasit „ohnivé střely zlého ducha“ (Ef 6,16). Nejsou to romantická slova, protože i naše putování ke svatosti je neustálý zápas. Kdo to nechce uznat, vystavuje se ztroskotání nebo průměrnosti. K tomuto boji máme mocné zbraně, jež dává Pán: víra projevující se modlitbou, rozjímání o Božím Slovu, mešní bohoslužba, eucharistická adorace, svátost smíření, skutky lásky, komunitní život, misijní nasazení.

Mluv, Pane

173. Tento postoj naslouchání v sobě přirozeně zahrnuje jako nejzazší kritérium poslušnost evangeliu, ale také magisteriu, které jej opatruje, a snahu nacházet v pokladu církve to, co dnes může být prospěšnější spásy. Nejde o aplikaci receptů či opakování minulosti, poněvadž stejná řešení neplatí za každých okolností, a to, co bylo užitečné v jednom kontextu, nemusí být užitečné v jiném. Rozlišování duchů nás osvobozuje od strnulosti, která nemá místo v ustavičném

dnešku Zmrtvýchvstalého. Jedině Duch umí proniknout do nejtemnějších záhybů reality a počítat se všemi jejími odstíny, aby se novost evangelia objevila v novém světle

Logika daru a kříže

175. Když před Bohem zkoumáme stezky života, ať žádné prostory nezůstanou zavřené. Ve všech aspektech života můžeme dále růst a nabízet Bohu něco víc, dokonce i v těch, kde zakoušíme největší těžkosti. Je třeba prosit Ducha svatého, aby nás osvobodil a vyšachoval strach, který nás ponouká k tomu, abychom mu zakazovali vstup do určitých aspektů našeho života. Ten, který žádá všechno, také všechno dá, a nechce do nás vstupovat, aby nás zmrzačil nebo oslabil, nýbrž Z toho je patrné, že rozlišování není domýšlivá sebeanalýza, sobecká introspekce, nýbrž pravé východisko z nás samotných vstříc tajemství Boha, který nám pomáhá plnit poslání, které nám svěřil pro dobro bratří.

176. Rád bych, aby tyto reflexe zakončila Maria, protože ona prožila Ježíšova blahoslavenství jako nikdo jiný. Ona je tou, která překypovala radostí v Boží přítomnosti, uchovávala všechno ve svém srdci a dala své srdce, aby je pronikl meč. Je světicí povýtce, nejvíce požehnanou. Ukazuje nám cestu svatosti a provází nás. Ona neakceptuje, abychom zůstávali na zemi, když upadneme, a někdy nás nese v náručí, aniž by nás soudila. Rozmluva s ní nás těší, osvobozuje a posvěcuje. Matka nepotřebuje mnoho slov, nepotřebuje od nás sáhodlouhá vysvětlení toho, co se s námi děje. Stačí jen znovu a znovu šeptat: „Zdrávas Maria...“!

177. Doufám, že tyto stránky budou užitečné, aby se celá církev věnovala prosazování touhy po svatosti. Prosme, aby nám Duch svatý vlil intenzivní touhu být svatí k větší slávě Boží a povzbuzujme se v tomto předsevzetí navzájem. Tak budeme sdílet štěstí, které nám svět nebude moci odejmout.

***Vatikán na Slavnost sv. Josefa, 19. března 2018,
v šestém roce svého pontifikátu
František***

SVÁTEK NÁS VŠECH

Každý rok v tento čas slavíme s dětmi 1. svaté přijímání. Je to jejich velký den ale i nás ostatních, poněvadž všichni se ve vzpomínkách ocitneme na jejich místě. To byla krása, tolik nás tehdy bylo, a ty šaty, co mi šila maminka, a střevíčky jsme měly všechna děvčata stejné, a čistota duše k tomu...

S touto vzpomínkou se můžeme vrátit zpět do současnosti s novým ujištěním: Nemusíme mít nikdy strach, protože Bůh je stále s námi. Přišel, přichází a znovu přijde. Proto se scházíme v kostele a slavíme mši svatou – dnes tu nejslavnostnější.

Letošní rok se připravily tyto děti:

Zuzana, Šárka, Bára, Aneta, Kateřina, Lucie, Miluše, Monika,

Alžběta, Aneta, Veronika, Natálie a Sára, dále Daniel, Tomáš, Jaroslav, Lukáš, Matěj, Josef, Ondřej, Petr, Jan a Matyáš.

Za každým z nich stojí rodiče, kteří je přinesli ke křtu, rozvíjejí dále jejich vztah k Bohu a k Ježíši, doprovázejí je při přípravě ke svátostem. Tímto jim projevují svoji úctu a vděčnost.

Vám, milí farníci, patří poděkování za přijetí dětí do modlitby, za krásné zpěvy, květinovou výzdobu, čistý kostel a společenství nás všech kolem oltáře.

Ludmila Černá, p. katechetka

CO NÁS ČEKÁ

- 31. 5.** Příprava na biřmování – ml.
- 2. 6.** Dětský den (Orel SL) – str. 13
- 7. 6.** Setkání s Biblí
příprava na biřmování – st.
- 14. 6.** adorace a chvály
příprava na biřmování – ml.
- 20. 6.** pastorační rada
- 21. 6.** příprava na biřmování – ml.
- 27. 6.** 18.00 zakončení školního roku,
po mši svaté na zahradě grilování
- 4. 8.** Letní noc (Orel SL)
- 8. 9.** Živý Lískovec – str. 24

Poslední **studentská mše svatá** v tomto školním roce bude 29. 5. 2018.

SVÁTOSTNÝ ŽIVOT v naší farnosti

Z VODY A DUCHA SVATÉHO SE NARODILI:

Elena Anna Bradavková

Matouš Pavel Vaňáček

Stella Martina Potácelová

Aneta Herrmannová

ROZLOUČILY SE S NÁMI:

Jiřinka Slavíková

Rosalie Kotová

pozdávka

**MÁŠ ZÁJEM SI ZPESTŘIT LETNÍ PRÁZDNINY?
JE TI 12-18 LET?**

**PŘIHLAS SE DO NEOBYČEJNÉHO KURZU
O PĚTI SETKÁNÍCH**

**BÝT
SAMÁ
SEBOU**

9.7. - 13.7. 2018 VŽDY OD 9:00 DO 13:30

Centrum naděje a pomoci, Vodní 13, Brno 602 00
www.CENAP.cz

CENAP
Centrum naděje a pomoci

PROJEKT SPOLUFINANCUJE STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO

B | R | N | O

Z ČINNOSTI NAŠÍ FARNÍ RADY

Zápis č. 1 z jednání pastorační rady dne 11. 4. 2018

1. Reflexe:

- volby do pastorační rady
- velikonoce
- hod beránka – velmi dobré, poděkování organizátorům, kvůli velké účasti a zachování rázu slavnosti příště s předstihem zvážit větší prostor (skaut. klubovna?)
- křížová cesta v Chudčicích – velká účast, příště zvážit objednání společné dopravy autobusem
- chystání Božího hrobu s předstihem se osvědčilo
- Bílá sobota – z agapé zbylo víno
- pašije zpívané z přední části kostela – dobré
- Velký pátek – zvážit přesunout obřady na 15 hodin

2. Před námi:

- práce na zahradě 13. 4. a 28. 4. (8–12 h, zajistit občerstvení)
- 22. 4. Večer chval s SBM
- schůzka sborů
- naplánovat brigády s předstihem a zaznačit je do farního kalendáře
- jarní generální úklid kostela – naplánovat na konec května
- patrocinium 20. 5. (slavnost Ducha sv.) – dopoledne divadlo pro děti (Koráb?), společný oběd – vydávání?, prodej stravenek předem, 15 h adorace
- možnost odstranění dřevěné dělicí stěny mezi klubovnou a hernou, zvětšení prostoru v jeden celek – lepší fungování pro klub maminek, lepší organizace úložných prostor

3. Příští setkání 9. 5. 2018

Zápis č. 2 z jednání pastorační rady dne 9. 5. 2018

1. Reflexe:

- proběhly dvakrát práce na zahradě, včetně úklidu fary
- SBM večer chval
- schůzka vedoucí sborů (P. Hamřík, S. Skřička, Z. Běhalová)

2. Před námi:

- koncert nejen pro maminky (neděle 13. 5. v 18 h, – S. Skřička)
- generální úklid kostela (úklid. skupiny/ podzim?)
- úklid kaple v Bohunicích (P. Novotný)
- úklid věže (skauti)
- zahrada (pařez – R. Chaloupka, L. Janda)
- úklid sklepa (P. Opatřil, L. Janda)
- nástěnky – aktualizace (J. Vinklerová)
- jak propagovat zajímavé akce? – nástěnky, krátce do ohlášek, připojit k farním aktualitám do hromadného mailu

- patrocinium (seslání Ducha sv., neděle 20. 5.):
 - reklama na společný oběd
 - ověřit možnost keramického nádobí místo plastu (D. Kolínek, S. Skřička)
 - prosba o něco sladkého ke kávě (ohlášky)
 - nachystat lavičky pro divadlo a stoly k obědu (D. Kolínek, neděle 9 h)
 - pomoc s výdejem oběda
 - na odpoledním požehnání zpívá rodinný sbor
- svaté přijímání (neděle 27. 5.)
- 20. 6. příští setkání pastorační rady spojené se setkáním kostelníků a ministrantů (J. Chaloupka)
- 27. 6. zakončení školního roku na zahradě (grilování J. Doušek)

3. Příští setkání 20. 6. 2018

KONCERT NEJEN PRO MAMINKY, SVÁTEK MATEK

V neděli 13. května se uskutečnil již třetí Koncert nejen pro maminky, hudební událost k svátku maminek a babiček. Děti, které se věnují umění, předvedly své výkony a potěšily všechny přítomné. Hudební čísla byla klavírní (Miluška Jandová, Jiřík Chaloupka, Bětko Stehnová, Sárinka Stehnová, Zuzanka Chaloupková, Mariánka Skříčková a Jakub Černý), pěvecká (Zuzanka, Eliška a Barunka Zuhlové, Lucinka a Klárka Žaloudkové, Anežka a Mariánka Jandové, Dorotka Vinklerová, Matěj Skříčka, Nellynka Kanclerová a Beník Černý) a kytarová (Ondra Černý a Martin Doušek). Na housle hrála Dandá Skříčková, na violoncello Anička Skříčková. Zobcovou flétnu ovládají Janeček Skříčka, Valentýnka Černá, Barunka a Kačenka Vinklerové a Zuzanka Zuhlová, na příčnou flétnu hraje Míša Kalousková

a Janeček Skříčka. Recitací koncert osvěžil Luboš Janda, zajímavé trombonové kousky předvedli Dominik Černý a Míša Doušková.

Každé z vystupujících dětí dostalo sladkou odměnu, maminky a babičky byly obdarovány růžemi. Děkujeme otci Pavlovi za možnost uskutečnit koncert, všem dětem děkujeme za odvahu vystoupit, překonat sama sebe a udělat radost ostatním. Poděkování patří také všem učitelům umění z naší farnosti za jejich důležitou práci – Pavlu Hamříkovi, Petru Jandovi st. a ml., Janě Navrátilové, Lence Jandové a dalším. Závěrem děkujeme i všem rodičům, kteří své děti v hudebním vzdělání podporují.

Stanislav a Dana Skříčkoví

foto: Jiří Zuhla

PATROCINIUM – SVÁTEK PATRONA

Oslavu patrocinia našeho kostela zahájila slavnostní hodová mše svatá, po které se všichni účastníci sešli na farní zahradě, kde mohli zhlédnout představení Princezna s dlouhým nosem (její nos měřil 50 m a většina diváků měla ke konci představení tu čest ho držet v ruce). Princezna ovšem neměla jen dlouhý nos, měla také velké uši a parohy, a to vše kvůli svému neslušnému chování. Podobně velkýma ušima jako měla princezna, byla v průběhu představení obdarována také jedna z maminek, která tyto uši musí nosit celý následující týden ☺

Po napravení zlobivé princezny následovalo oficiální zahájení slavnosti modlitbou. Probíhala za doprovodu zvonů odbíjejících poledne. Po modlitbě a uvítacím drinku (vynikajícím portském vínu) zaujali všichni místa v řadě na očekávaný oběd.

Výborný vývar následovaný rýží s masem v omáčce úspěšně nasýtily všechny strávníky.

Po obědě si každý našel nějaký druh zábavy. Dospělí trávili čas povídáním si mezi sebou a děti ho trávily na trampolíně nebo v jiné části farní zahrady například zdokonalováním parkourových dovedností. Odpoledne nám také zpříjemnily maminkami napečené zákusky a káva.

Jakmile se přiblížila třetí hodina, lidé se začali scházet do kostela k závěrečné

adoraci a modlitbě. Tento společný obřad byl příjemným zakončením celého patrocinia.

*Natálie Dastychová
foto: Magdaléna Dvořáčková*

OHLASY Z PATROCINIA

- Moc se to povedlo. Krásná mše v nádherně vyzdobeném kostele. Odpoledne slunečné na zahradě. Jarda výborně navařil. Nemělo to chybu.
- Bezvadná promluva otce Pavla k aktuální situaci (divadelní festival) + oslava patrona sv. Jana Nepomuckého
- Děkuji za příjemné prožití odpoledne. Člověk konečně promluvil s lidmi, které vídá v kostele. Jídlo výborné a požehnání může být klidně už ve dvě a rovnou na zahradě.
- Díky za oběd. Za rok přijdeme zas!
- Dnešní oslava patrocinia se opět vydařila. Po krásné mši, kterou mimo jiné doprovodilo hudební těleso Zuzky Běhalové, jsme pokračovali společným obědem na farní zahradě. Děti i dospělí se pobavili u milého divadla. Vše ukončila krátká adorace a požehnání. Děkujeme a těšíme se na příští rok.

OREL STARÝ LÍSKOVEC

Starolískovecké hody

K oslavě patrocinia našeho kostela neodmyslitelně patří i mladé hody. Za přívětivého počasí je početná starolískovecká chasa oslavila i letos. Tradiční program, zahájený pátečním stavěním máje, sobotním požehnáním, průvodem a zábavou a nedělní mší svatou a zábavou u cimbálu, je pro stárky jen vyvrcholením. Vše začíná, když se poprvé v únoru sejdem, abychom si zvolili hlavního stárka a stárku. Bylo mi velikou ctí, že jsem mohl tento post v letošním roce zastávat já. V průběhu přibližně tří měsíců jsme každý týden nacvičovali besedu a zdokonalovali své pěvecké a taneční schopnosti.

Čím více se hody blížily, tím více starostí i radostí přibývalo. V pondělí 7. května se stárky vydali pro víno do Boleradic, kde za zpěvu vybírali ta nejlepší vína nejen pro sebe a své stárky, ale i pro všechny návštěvníky hodů.

Letos hodové zábavy po roční pauze probíhaly opět v areálu DTJ. To však znamenalo, že si ho musíme uklidit a nachystat. Bylo pro mě velikou radostí vidět, jak skupina mladých lidí dokáže přiložit ruku k dílu a svou prací přispět k tomu, aby bylo vše správně nachystáno.

V pátek v pět hodin odpoledne jsme začali se stavěním máje naproti kostelu. Pod vedením Milana Novotného se máju podařilo postavit. Pokud se někomu zdá, že je křivá, tak vězte, že je to design. Přes noc tentokrát nepřišel žádný záškodník. To asi protože si trouští stárky museli hlídat vlastní máju, a tak se nám ji podařilo uhlídat. Nic tedy nebránilo tomu, abychom v sobotu dopoledne vyrazili zvat starolískovecké spoluobčany na hody.

Samotné hody začaly odpoledním požehnáním v kostele sv. Jana Nepomuckého

a následným předáním nového hodového práva na jeho schodech. Počasí ze začátku průvodu sice trochu zlobilo, ale to stárky ani v nejmenším neodradilo. Po průvodu byli stárci svými stárkami pozváni na večeři, aby nabrali sílu na večerní zábavu, která se protáhla do pozdních nočních hodin.

V neděli jsme se sešli na slavnostní mši svatou. Po ní jsme utíkali uklidit areál DTJ, abychom odpoledne mohli v hodovém veselí pokračovat. Když se nám to podařilo, každý se spěchal domů aspoň trochu dospat. Kolem čtvrté hodiny jsme se pak opět všichni sešli, abychom se ještě jednou na letošních hodech pobavili. Stejně jako v sobotu jsme zatančili Slezskou besedu. Děti se přidaly se svojí Slováckou. V otevřeném areálu vládla nádherná atmosféra, takže se nám vůbec nechtělo končit.

Chci z celého srdce poděkovat svojí stárce a všem ostatním stárkům a stárkám za podporu a neviditelnou práci, kterou nikdy nikdo neocení. Velký dík patří také orelské radě, především pak starostovi jednoty ve Starém Lískovci, bez kterých by naše mladé hody nebyly tak krásné, jak jsou. Chci poděkovat všem, co jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdárnému průběhu. Je to veliká skupina lidí, o kterých téměř nikdo netuší, a přesto jsou neuvěřitelně důležití. Díky všem těm nepatrným pomocníkům můžu říci, že jsme s Boží pomocí za přímluvy sv. Jana Nepomuckého i letos důstojně oslavili našeho patrona. Bohudíky.

*Petr Novotný
letošní hlavní stárek*

Co je před námi

Hody jsou již za námi, ale i v letních měsících chystá jednota Orel Brno-Starý Lískovec několik akcí pro veřejnost. První z nich je **den dětí**, který se uskuteční v sobotu 2. června v okolí hasičské zbrojnice od 14:00. Na organizaci dne dětí již dlouhodobě spolupracujeme s hasiči ze Starého Lískovce.

Pro příznivce futsalu budeme v sobotu 16. června pořádat **futsalový turnaj** v areálu ZŠ Labská 27, vytvořte si tým a přijďte si zahrát.

V sobotu 4. srpna se uskuteční druhá **letní noc**. I letos k tanci a poslechu zahraje skupina Kolorez. Letní noc se bude konat v areálu DTJ.

Více podrobností ke všem akcím naleznete na facebookové i webové stránce naší jednoty.

2. června 14:00
DĚTSKÝ DEN

Přijďte se se svými dětmi pobavit na tradiční dětský den pořádaný starolískoveckými Orly a Sbořem dobrovolných hasičů.

Kam? Vše probíhá před hasičskou zbrojnicí na ulici Točná a v přilehlém okolí

Kdy? 2. června od 14:00 do 17:00

Co vás čeká? Spousta nových her a soutěží něco dobrého na zub pro děti i rodiče.

Srdečně vás zve jednota Orel Brno-Starý Lískovec a Sbor dobrovolných hasičů Brno-Starý Lískovec

Helena Kalousková:

SNAŽÍM SE SPOLÉHAT NA BOHA

Přináším vám rozhovor s introvertní, ale přitom energickou a usměvavou farnicí Helenkou Kalouskovou. Je to zároveň manželka, maminka dvou dospívajících dcer a profesně fyzioterapeutka. Nechte se obohatit střípky z jejího duchovního i běžného života.

Jsi věřící odmalička?

Ano, pocházím z katolické rodiny. Vyrůstala jsem v Brně Králově Poli, což byla a je poměrně živá farnost. Měla jsem tam kamarády v mém věku, s kterými jsme tvořili společenství. V určitých obdobích dětství a dospívání jsem chodila do kostela kvůli nim. Ale zároveň se to prolínalo s živou vírou, která všechno převážila. Manžel ke křesťanství v mládí konvertoval, takže je jeho víra trochu jiná než moje a vzájemně se tak můžeme obohacovat.

Jak ses pak dostala do naší farnosti?

Můj muž Radek taky pochází z Králova Pole. Jeho sestra s rodinou se odstěhovala z Bohunic do Kuřimi, tak jsme po nich podědili byt a postupně tu zakotvili. Zpočátku jsme měli ještě vazby na farnost v Králově Poli, ale nakonec jsme se rozhodli tu zůstat.

Nepopírám, že to bylo tehdy trochu náročné, ale několik kněží nám doporučilo zůstat a naplno se zapojovat ve farnosti, kde

bydlíme. Tehdy nám se začleněním hodně pomohla rodina Douškova, která si nás vyhlédla, vzala pod ochranná křídla a díky nim jsme se začali zúčastňovat i některých farních aktivit. Naše dcery jsou v této farnosti doma, tak si myslím, že zůstat bylo správné rozhodnutí.

Co ráda děláš ve volném čase? A co Ti dělá v životě radost?

Mám moc ráda sport a přírodu, k obojímu nějak přirozeně vedu svoje dcery. V mládí jsem závodně plavala. Když jsem chodila s Radkem, rádi jsme spolu vandrovali. V současné době mám ráda chvíle, kdy nemusím dělat vůbec nic, jen naplno pasivně odpočívat. Zároveň to vyvažuji chvílemi aktivního odpočinku při sportu (cyklistice, lyžování, plavání), nebo lovení „kešek“. Taky občas ráda čtu různé odpočinkové čtení, abych si vyčistila hlavu.

Baví Tě i Tvoje práce?

Až na druhý pokus ve studiu jsem se dostala k rehabilitaci. Musím říct, že mě to velmi baví a po mateřské dovolené jsem se ráda vrátila do práce. Na rehabilitaci mě fascinuje individualita každého člověka, propojení fyzické a psychické stránky lidí, což může ovlivnit pohyb. A taky to, jak v těle všechno souvisí se vším.

Nejdřív jsem pracovala jako fyzioterapeutka v nemocnici, převážně se starými lidmi. Teď pracuji v rámci soukromé praxe, kde cítím větší svobodu, ale zároveň mám větší zodpovědnost. Jsem tu sama za sebe a ve všech svých nejistotách se snažím spoléhat na Boha.

Občas se mi klienti při terapii svěřují s tím, co je tíží a trápí, nebo co jim naopak dělá radost. Já jim nedávám žádné rady, ale naslouchám a odevzdávám je (většinou ve střelných modlitbách) Pánu. Naučila jsem se hlídat si své hranice a nenechat se zahltit problémy druhých. Některé lidi případně odkazuji na odbornou pomoc, když mám pocit, že by ji mohli potřebovat.

Vím, že chodíš do sboru. Jaký máš vztah k hudbě?

Jsem takový samouk. V dětství jsem nechodila ani do zpěvu, ani jsem nehrála na žádný nástroj. Znáť noty jsem se učila později sama. Zpívala jsem ve školním sboru i v chrámovém sboru v Králově Poli. A tady ve Starém Lískovci chodím do sboru společně s mými dcerami. Je to pro mě relaxace i služba.

Co pro Tebe znamená služba ve farnosti?

Snažím se býti lektorkou, takže čtu Boží slovo, a chodím uklízet kostel. Cítím, že je to potřeba a když mám čas, tak se tomu věnuji. Vyplývá to z toho, že sem patřím a chci být aktivně zapojená do života našeho farního společenství.

Co bys vzkázala čtenářům Nepomuku?

Ráda bych všem popřála, vzhledem ke své profesi, aby se udržovali v dobré psychické a fyzické kondici.

Nedělejme si zbytečné starosti s tím, co nemůžeme ovlivnit! To nejlepší, co můžeme dělat, je odevzdávat všechny naše radosti a starosti Bohu.

Za rozhovor děkuje Maruška Slavíková

NEZNÁMÉ DOBRO OKOLO NÁS

Noviny, často i zprávy ve veřejných sdělovacích prostředcích mi připadají jako černá kronika. Jedna špatná zpráva vedle druhé, loupeže a násilí doma i ve světě. Někdy je vůbec nesleduji, abych se nemusela rozčilovat.

O to více si cením a vážím prožitků posledních týdnů. Po náhradě kyčelního kloubu (tzv.endoprotéze) chodím zatím stále ještě o berlích. Jako součást rehabilitace jsme byli s manželem v lázních. Denně jsme se všichni zdravili – cizí lidé, které už asi nepotkám. Bylo to velmi milé a pozdrav vytvářel komorní prostředí lázní. Když jsem šla do města, stačilo se s berlemi postavit k přechodu a hned auta stála v obou směrech, řidiči trpělivě čekali, až přejdu. A že mi to zpočátku trvalo dlouho.

Po návratu domů jsem šla na nákup, nebyl volný vozík, tak jsem za sebou táhla po zemi větší košík s dlouhým držadlem. Chůze s francouzskými berlemi a košíkem, byť taženým po zemi, je zážitek. U pokladny mladý muž stojící přede mnou beze slova košík zvednul na pás, abych mohla zboží vyskládat. Potom se na mě usmál a řekl, že ho dá na místo, kam patří. Paní pokladní se mě ptala, zda mi může pomoci a dát nákup do batohu. Za mnou fronta, všechny pokladny plné lidí a ona mi chtěla s úsměvem pomoci.

Další den jsem jela rychlíkem za dcerou a vnučkou. Slovenská strela dojela k nástupišti a ostatní mě nechali nastoupit jako první. Schody ve vlaku, zvláště když ještě operovanou nohu nesmím plně zatížit, byly celkem vysoko. Jeden pán mi nabídl pomoc, ale pomalu jsem je sama zvládla a všichni v klidu čekali, až budu nahoře. A vystupování v Pardubicích? Pán, který čekal na nastoupení do vlaku, když mě viděl, tak z nástupiště natáhl ruce směrem ke mně nahoru. Zvládla jsem to sama, ale kdybych padala, skončila bych mu v náručí a neuhodila se.

V této pro mě nové situaci se každý den setkávám s lidmi, kteří nabízejí pomoc nebo trpělivě čekají, až sama zvládnou to, co právě dělám. Je to úžasná a velice radostná zkušenost. Ano, máme v naší zemi i ve světě mnoho problémů, ale okolo nás žije množství neznámých lidí, kteří jsou všímaví a přispěchají s připravenou pomocí, pokud je třeba. Je dobře si to uvědomovat. Děkuji Pánu za každého z nich a za tyto zkušenosti, které mi dává prožít.

Lia Vašíčková

PROGRAM KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ POHODA

FARNÍ (žlutá) KLUBOVNA / čtvrtky od 9.00 do 11.30 hod.

ČERVEN

- 7. 6. Zájezd do Prahy – Parlament, kostel Srdce Ježíšova – nám. Jiřího z Poděbrad
- 14. 6. Posezení v klubovně – paměťové hry
- 21. 6. Zájezd do Olomouce a Kroměříže – historické pmátky
- 28. 6. Poslední posezení na letní farní zahradě před prázdninami + oslava narozenin

Garant: Bohuslava Podolská,
vedoucí klubu, tel.: 721 217 930,
e-mail: bohunkapo@centrum.cz

Zástupce: Milada Bartoňková,
tel.: 721 829 035,
e-mail: bartonkova.milada@seznam.cz

TIPY NA KNIHY – životopisy

Já, Bůh a Fidel

Alberto Reyes Pías

Temperamentní Alberto vydává svědectví o své poněkud klikaté cestě ke kněžství. Vyrůstal na Kubě, v krásné věřící rodině, ale v nepříliš krásném režimu Fidela Castra. Přesto se dostal na medicínu, měl známost a otvírala se před ním slibná budoucnost...

Vyprávění je svěží, místy až humorné, a přitom nepostrádá hloubku – mezi řádky osobního příběhu mnohokrát zasvítí vyzrálá duchovní moudrost.

Můj růžový život s Bohem a rakovinou

Corinna Kohröde-Warnkenová

Po stanovení diagnózy rakoviny v roce 2007 podstoupila autorka operaci a za nějakou dobu byla propuštěna z nemocnice jako stabilní pacient. O téměř pět let později přišla jako blesk z čistého nebe stejná diagnóza. Další dvě operace ani následná chemoterapie nepomohly, až nový lék zastavil růst metastáz.

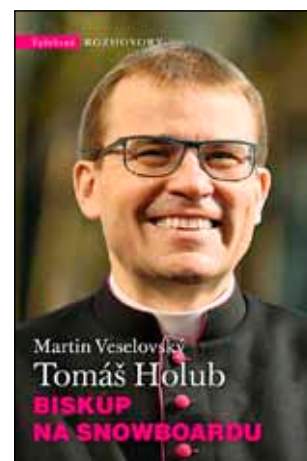
Na základě těchto zkušeností a také z radosti ze psaní si začala vést svůj blog, kde zpracovávala mnohé ze svých prožitků. Nadto psala i dopisy Bohu, jehož blízkost vnímala ve všech krásných, ale i těžkých obdobích svého života. A obojí se nachází právě v této knize, která představuje autentické svědectví ženy, jež navzdory onkologické diagnóze prožívá nejlepší období svého života.

Biskup na snowboardu

Martin Veselovský, Tomáš Holub

Rozhovor Martina Veselovského, redaktora, moderátora, spoluzakladatele internetové televize DVTV a držitele několika Novinářských cen, Ceny Karla Havlíčka Borovského a Ceny Ferdinanda Peroutky, s Tomášem Holubem, prvním vojenským kaplanem, účastníkem mezinárodních mírových misí IFOR/SFOR v bývalé Jugoslávii, vyjednávačem církevních restitucí a současným plzeňským biskupem, nejen o aktuálních otázkách církve, ale i o jeho osobním životě.

Připravila Petra Horáková

31. 5.

SVÁTEK NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

Slavení těchto dvou, pro křesťany celého světa důležitých liturgií, letos připadá na stejný den. Zatímco svátek mariánský má své pevné datum, Slavnost Těla a krve Páně je závislá na termínu Velikonoc.

Svátek Navštívení Panny Marie vychází z Lukášova evangelia (Lk 1,39–56). Vypovídá o návštěvě Panny Marie u její příbuzné Alžběty poté, co Panně Marii bylo zvěstováno vtělení Ježíše. Při této příležitosti byly poprvé proneseny dvě významné modlitby katolického křesťanství. Část modlitby Zdravas Maria a Magnificat.

Svátek začali slavit františkáni 2. července již ve 13. století. V roce 1236 napsal k jeho oslavě veršované modlitby svatý Bonaventura. V Čechách se svátek poprvé slavil 28. dubna 1387. Zasloužil se o to tehdejší pražský arcibiskup Jan z Jenštejna. Na základě vlastního zjevení cítil touhu prosit o Mariinu přímluvu za odstranění rozkolu v západní Církvi. K liturgii složil latinské texty. V roce 1389 bylo Navštívení Panny Marie prohlášeno papežem Urbanem VI. za svátek celé církve. Příslušnou bulu vydal o rok později jeho nástupce, papež Bonifác IX. K všeobecnému rozšíření slavení došlo až po husitských válkách a za pomoci usnesení basilejského koncilu v roce 1441. Jan z Jenštejna si přál, aby se svátek slavil v době mezi Zvěstováním Páně a narozením Jana Křtitele. K tomuto přesunu, na 31. květen, došlo až při úpravě kalendáře, po druhém vatikánském koncilu roku 1969, za papeže Pavla VI. Svátek zároveň završuje i měsíc zasvěcený Panně Marii.

Mimo Lukáše se ostatní evangelisté o události nezmiňují. Markovo a Janovo evangelium začínají až Ježíšovým křtem, Matoušovo evangelium sice popisuje Ježíšovo narození, i události, které mu předcházely, ale Navštívení Panny Marie nezmiňuje. Poněkud podrobněji než Lukáš, popisují událost některé apokryfní spisy. Tyto, na základě rozhodnutí tridentského koncilu z roku 1546, nebyly do biblického kánonu zařazeny, ale schválenému kanonickému textu se v mnohém blíží. Jedná se o Protoevangelium Jakubovo, pocházející pravděpodobně z 2. století, a o Život Jana Křtitele, který napsal antiochijský patriarcha Serapion kolem roku 390.

Svátku Navštívení Panny Marie je po celém světě zasvěceno mnoho chrámů a inspiroval řadu uměleckých děl.

Datum Slavnosti Těla a krve Páně, lidově Božího Těla, se řídí datem Velikonoc příslušného roku. Velikonoční doba končí nedělí Soslání Ducha svatého. Následuje neděle Nejsvětější Trojice a čtvrtek po ní je vyhrazen Slavnosti Těla a krve Páně. Podle nauky katolických církví, pravoslavných a ostatních starobylých křesťanských církví východu, dochází při slavení mše k přepodstatnění obětovaného chleba a vína v Tělo a Krev Ježíše Krista. Slavení svátku bývá provázáno zvyklostí, kdy

z kostela vychází liturgický průvod, v němž je nesena Svátost oltární a na čtyřech předem určených místech se konají krátké pobožnosti.

Ve 12. století vrcholil kult uctívání Svátosti oltární a zdůrazňovala se přítomnost Kristova v proměněném chlebu. Počátek slavení liturgie vychází z opakovaného vidění augustiniánské řeholnice, svaté Juliany z Mont Cornillonu u Lutychu, která v roce 1209 při adoracích před Nejsvětější svátostí viděla měsíc v úplňku, který byl při jedné straně částečně ztemnělý. Bylo jí zjeveno, že měsíc symbolizuje katolickou církev a ztemnělé místo upozorňuje, že v ní chybí svátek na počest Nejsvětější svátosti. Jako převorka v roce 1230 o svých zjeveních hovořila v Lutychu s provinciálem Hugem a arcijáhnem Jakubem z Troyes.

Poprvé slavil svátek Božího Těla v lutyšské diecézi v roce 1246 biskup Robert. Jakub z Troyes, jako biskup Verduny, i Hugo, který se stal kardinálem a papežským legátem v Německu, se zasadili o slavení svátku ve svých diecézích. Jakub z Troyes byl roku 1261 zvolen papežem Urbanem IV., ale slavit svátek v celé církvi neměl v úmyslu. Teprve v roce 1264, dva měsíce před svou smrtí, vydal bulu *Transiturus*, kterou ustanovil svátek Božího Těla pro celou církev. Přiměl ho k tomu církví uznávaný eucharistický zázrak, který se stal o rok dříve. V roce 1263 se vydal na pouť do Říma český kněz Petr, který si chtěl vyprosit osvobození od svých pochybností o přítomnosti Krista v Nejsvětější Svátosti.

Na cestě, v italské Bolseně, došlo při mši svaté k události, která mu tyto pochybnosti vyvrátila. Při proměňování se hostie zbarvila krví a potřísnila purifikatorium a korporál, který je uchováván v orvietské katedrále. Kněz o tom podal zprávu papeži Urbanu IV., který byl právě v blízkém Orvietě. Ten nechal celou událost prozkoumat a všeobecné slavení svátku ustanovil.

Vyzval Tomáše Akvinského, aby k liturgii sestavil breviářové a mešní texty. Obsahem svátku byla původně jen oslava Těla Páně, proto název Boží Tělo, Krev Páně dostala svůj vlastní svátek 1. července, avšak až mnohem později, když ho roku 1849 zavedl Pius IX.

K většímu rozšíření slavení svátku docházelo až ve 14. století, kdy byly průvody Božího Těla věřícími nadšeně přijímány. V Praze se konal první průvod v roce 1355. První monstrance, v níž byla svatá hostie v průvodě nesena, měla tvar gotické věžičky s křišťálovým okénkem, pozdější monstrance mají tvar slunce a vyjadřují Krista, jako slunce života, milosti a lásky. 11. října 1551 vydal Tridentský koncil dekret o eucharistii, který zdůraznil přítomnost Ježíše v Nejsvětější Svátosti oltární a vyzval k jejímu uctívání i mimo svaté přijímání. Význam svátku je obsažen v hymnu *Lauda Sion Salvatorem* – Sióne chval Spasitele.

V době První republiky byla tradice procesí velmi živá a svátek Božího Těla byl i státním svátkem. Jeho slavení mimo kostel bylo ale po roce 1948 v celém Československu zakázáno. Po roce 1989 se tradice průvodů při Slavnosti Těla a krve Páně spontánně obnovila. Od roku 2013 spojuje v červnu Prahu a italské Orvieto štafetový běh *Corpus Domini*, složený z českých a italských běžců. Připomíná pouť českého kněze Petra z Prahy do Říma a zázrak v Bolseně v roce 1263.

Božena Crhová

Průvod Božího Těla v Lískovci, cca 1940 – 1945)

POETICKÉ OKÉNKO

Angelus Silesius (vlastním jménem Johannes Scheffler) se narodil 25. prosince 1624 ve Vratislavi a zemřel 9. července 1677 tamtéž. Byl slezský německy píšící barokní básník amystik. Studoval práva a lékařství, roku 1654 byl jmenován císařským dvorním lékařem. Byl synem polského luteránského šlechtice, po sporech s luterstvím ale konvertoval ke katolictví, vstoupil do Řádu menších bratří a stal se knězem. Po konverzi přijal jako biřmovací jméno jméno *Angelus*, k němuž připojil přídomek *Silesius* (lat. *Slezský*). Je autorem mystické duchovní poezie s prvky panteismu, typické je pro něj vnímání člověka, světa a Boha prostřednictvím paradoxů. Jeho nejznámějším dílem je *Poutník cherubínský*.

Petra Horáková

Co je hned po Bohu

Hned po Bohu jsi ty,
ó duše milující,
a on je proto rád
v tvé temné jizbě svící.

Nic nežije bez umírání

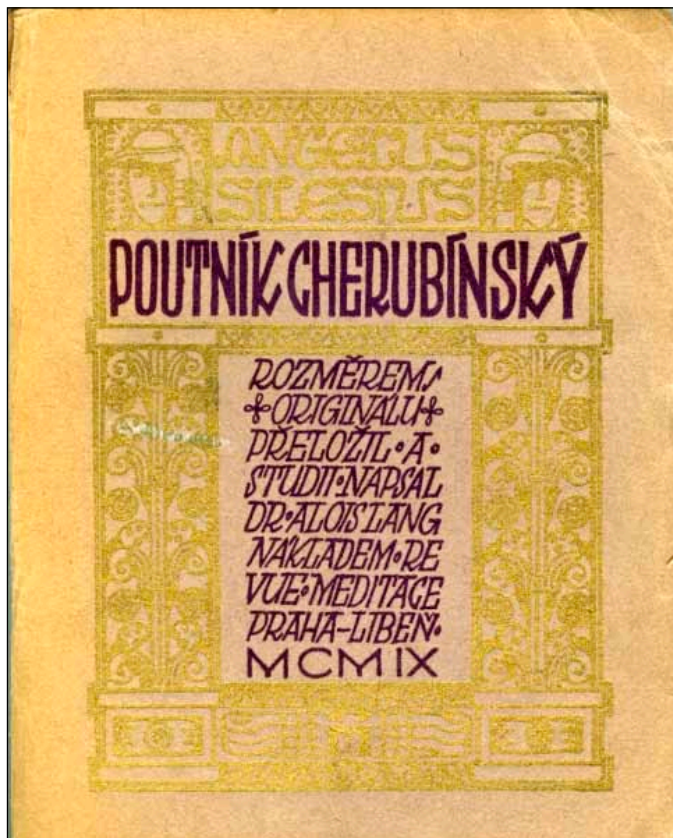
Bůh, aby zachránil tvé žití,
musí mřít,
a ty chceš bez smrti
si život zasloužit?

Kdy je nanebevzetí na dosah

V kom Pán se zrodit moh i zemřít,
a z mrtvých vstát,
ten bude brzy s ním
i na nebesa vzat.

Zlatý pojem

Ten zlatý pojem,
v němž ti všechno možné jest,
je láska.
Miluj jen – jdeš po nejkratší z cest.

DARUJTE SVÉMU DÍTĚTI ZÁŽITKY NA CELÝ ŽIVOT

Chcete nechat Vaše dítě
vyrůstat v našem skautském
středisku?

Dejte nám o tom co
nejdříve vědět.

vedoucí dívčího oddílu: Anežka Sobolová, amazonky@staryliskovec.skauting.cz
vedoucí chlapeckého oddílu: David Lang, tucnaci@staryliskovec.skauting.cz

SKAUT
Starý Lískovec
Brno

www.staryliskovec.skauting.cz

„Jen zřídka si dokážeme uvědomit, že žijeme z toho, co nám darovali, vybojovali nebo pro nás zachránili jiní. Kostely jsou místem objevování souvislostí i místem děkování. Jsou místem, kde se setkává minulost s přítomností, a povzbuzují k důvěře přijmout odpovědnost za budoucnost. Přijďte do Brna a nebojte se vstoupit.“

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský

Brno a jeho chrámy

otevřené chrámy s průvodci
12. 6. – 17. 9. 2018

B | R | N | O |

TIC BRNO

OKÉNKO PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Porozumění víře v Boha, aneb jak to vidí naše děti

Patrocinium

Milé děti, letos jako každý rok bylo patrocinium. To je svátek světce, kterému je zasvěcen kostel. A jelikož je náš kostel zasvěcen Janu Nepomuckému, tak jsme patrocinium slavili minulý týden. Jan Nepomucký je nejznámější český světec, jeho sochy jsou totiž umístěny u řek a mostů po celém světě. Podle tradice byl Jan Nepomucký zpovědníkem královny Žofie a její manžel král Václav IV. chtěl po Janovi, aby mu vyzradil, z jakých hříchů se jeho žena zpovídá. Jan mu to ale nevyzradil, a proto byl mučen. Jeho mrtvé tělo shodil kat z Karlova mostu do Vltavy. Jan je patronem kněží, zpovědníků, lodníků, vorařů, mlynářů, dále je vzýván za mlčenlivost, proti nebezpečí vody nebo za ochranu mostů.

Chlubí se sluha Dunase kamarádovi: "Tak jsem ti včera zbohatl. Můj pán mne vzal na hon, abych mu nabíjel a slíbil mi za každý cíl, který netrefí, pět set franků."

"Ale to jsi nemohl zbohatnout, vždyť pan Dunas je výborný střelec!"

"To je, jenže já měl zásobu slepých nábojů!"

Pepíček prosí tátu:
"Tati, kup mi buben."

"Nekoupím, budeš mě rušit při práci."

Pepíček: "Neboj, budu bubnovat jenom, když budeš spát."

Pepíček sedí ve vlaku a žvýká žvýkačku. Přisedne si k němu stará paní. Po 5 minutách mu stařenka řekne:

"To je od tebe moc hezké, že mi tu tolik věcí vyprávíš, ale já jsem hluchá."

Pepíček šel na očkování, a křičí přes celou ordinaci. Tatínek ho uklidňuje: "Pepo, nekřič, vždyť ani nevíš, proti čemu tě očkují." "Vím. Proti mé vůli!"

Doplňovačka

Jakým slovem lze nahradit patrocinium?

Z . S N Í

Kdo je patron našeho kostela?

J . N N . . . O Ý

Co poskytuje patron naší farnosti?

O . R . . U

Co jiného lze při patrocinu zasvětit (kromě sv.)

U D Á . . . T

Existuje patrocinium v každém náboženství?

ANO – NE

Co je znaku naší farnosti:

- 1) kometa a hvězdy
- 2) písmena z abecedy
- 3) most, v jehož oblouku jsou hvězdy

Připravili: JaKaDoČe

na festival vás srdečně zvou autoři projektu

Lískovec
... prostě náš

COUNTRY-FOLKOVÝ
festival ŽIVÝ LÍSKOVEC
VÝROČNÍ DESÁTÝ A POSLEDNÍ ROČNÍK

FRANTIŠEK NEDVĚD TAXMENI OLD BOYS POUTNÍCI AG FLEK PAVLÍNA JÍŠOVÁ A BABABAND THE WEATHERMAKERS

8. 9. 2018

BRNO-STARÝ LÍSKOVEC. OPEN AIR AREÁL MEZI
KOSTELEM A ŠKOLOU NA ULICI EL. PŘEMYSLOVNY

PROGRAM PRO DĚTI: SHÁKACÍ HRAD, TRAMPOLÍNA, MALOVÁNÍ, SOUTĚŽE A HRY,
KOUZELNÍK A DALŠÍ... VSTUP OD 14 HODIN. FESTIVAL SE USKUTEČNÍ ZA KAŽDÉHO POČASÍ.
ZMĚNA PROGRAMU VYHRÁZENÁ. PODROBNÉ INFO NA [WWW.ZIVYLYSKOVEC.EU](http://www.zivylyskovec.eu)
VSTUPNÉ PŘEDPRODEJ/NA MÍSTĚ » DOSPĚLÝ: 160/200 Kč » DĚTI: 60/100 Kč » RODINNÉ 2+2: 400/500 Kč

PŘEDPRODEJ

MANDLOVÁNÍ PRÁDLA
SBEHNÁ CISTIRNY
MÁRTA KOLÍNKOVÁ
KARPATSKÁ 5 BRNO

Tickin.cz